

Ideiglenes változat

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2021. április 29.(*)

„Elzetes döntéshozatal – EUMSZ 63. cikk – A t?ke szabad mozgása – Jövedelemadó – T?kej?vedelem – Belföldi, a kötelmi jog alapján létesített, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozás (ÁÉKBV) által kifizetett hozam – Más tagállamban letelepedett és a társasági jog alapján létesített ÁÉKBV által kifizetett hozam – Eltér? bánásmód – EUMSZ 65. cikk – Objektíve összehasonlítható helyzetek”

A C?480/19. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott elzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Korkein hallinto?oikeus (legfels?bb közigazgatási bíróság, Finnország) a Bírósághoz 2019. június 24?én érkezett, 2019. június 19?i határozatával terjesztett el? az

E

által indított,

a **Veronsaajien oikeudenvontayksikkö**

részvételével folyamatban lév? eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: A. Arabadjiev tanácselnök, A. Kumin, T. von Danwitz, P. G. Xuereb (el?adó) és I. Ziemele bírák,

f?tanácsnok: G. Hogan,

hivatalvezet?: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következ?k által el?terjesztett észrevételeket:

- E képviseletében A. Leppänen varatuomari,
- a finn kormány képviseletében M. Pere, meghatalmazotti min?ségben,
- az Európai Bizottság képviseletében W. Roels és I. Koskinen, meghatalmazotti min?ségben,

a f?tanácsnok indítványának a 2020. november 19?i tárgyaláson történt meghallgatását követ?en, meghozta a következ?

Ítéletet

1 Az elzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 63. és EUMSZ 65. cikk értelmezésére

vonatkozik.

2 E kérelmet az E által, a keskusverolautakunta (központi adójogi bizottság, Finnország) 2017. november 10-ii határozata tárgyában indított eljárás keretében terjesztették el?, amelyben e bizottság megállapította, hogy a luxemburgi jog alá tartozó, változó alapt?kéj? befektetési társaság (SICAV) által E?nek kifizetett jövedelmeket nem önálló tevékenységb?l származó jövedelemként Finnországban kell adóztatni.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 Az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 2009. július 13-ii 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 302., 32. o.; a továbbiakban: ÁÉKBV?irányelv) (4) preambulumbekzdése értelmében ezen irányelv célja a közös alapvet? szabályokról rendelkezni a tagállamokban letelepedett átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV?k) engedélyezése, felügyelete, szervezeti felépítése, tevékenysége, valamint az általuk kötelez?en nyilvánosságra hozandó információk tekintetében.

4 Az ÁÉKBV?irányelv (83) preambulumbekzdése a következ?képpen rendelkezik:

„Ez az irányelv nem érinti a nemzeti adózási szabályokat, beleértve azokat a rendelkezéseket is, amelyeket a tagállamok az ezen adózási szabályok területükön történ? betartásának érdekében hozhatnak meg.”

5 Ezen irányelv 1. cikkének (1)–(3) bekezdése el?írja:

„(1) Ez az irányelv a tagállamok területén letelepedett [ÁÉKBV?kra] alkalmazandó.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában és figyelemmel a 3. cikkre, azok a vállalkozások min?sülnek ÁÉKBV?nek:

a) amelyek kizárólagos célja a befektet?kt?l nyilvánosan bevont t?ke átruházható értékpapírokba vagy az 50. cikk (1) bekezdésében említett egyéb likvid pénzügyi eszközökbe történ? befektetése, és amelyek a kockázatmegosztás elvén m?ködnek; és

b) amelyek befektetési jegyeiket a tulajdonosok kérésére közvetlenül vagy közvetve eszközeik terhére vásárolják vagy váltják vissza. Amennyiben az ÁÉKBV intézkedést tesz annak biztosítása érdekében, hogy befektetési jegyeinek t?zsdei értéke és nettó eszközértéke ne térjen el jelent?sen, ezt a fent említett visszavásárlással vagy visszaváltással egyenérték?nek kell tekinteni.

A tagállamok lehet?vé tehetik az ÁÉKBV számára, hogy több befektetési részalapról álljon össze.

(3) A (2) bekezdésben említett vállalkozások alapíthatók mind a kötelmi jog alapján (alapkezel? társaság által kezelt közös alapokként), mind a befektetési alapokra vonatkozó jogszabályok alapján (zártvég? alapként), mind pedig a társasági jog alapján (befektetési társaságokként).

[...]

6 Az alternatívbefektetésialap?kezel?kr?l, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65 irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2011. június 8-ii 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2011. L 174., 1. o.; helyesbítések: HL

2012. L 115., 35. o.; HL 2015. L 75., 20. o.) 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint alternatív befektetési alap:

„bármilyen kollektív befektetési vállalkozás, annak befektetési részalapjait is beleértve, amely:

- i. több befektetőt kap tőkéért, hogy meghatározott befektetési politikának megfelelően befektesse azt ezen befektetők javára; továbbá
- ii. a [z ÁÉKBV] irányelv 5. cikke alapján nem engedélyköteles”.

A finn jog

7 Az 1999. január 29-i sijoitusrahastolaki (48/1999) (a befektetési alapokról szóló törvény [48/1999]) 1. fejezete 2. §-a (1) bekezdése 1. és 2. pontjának szövege a következő:

„A jelen törvény alkalmazásában:

1. befektetési alap tevékenység a források nyilvánosságtól való gyűjtése kollektív befektetések céljából, és ezen eszközöknek elsősorban pénzügyi eszközökbe vagy ingatlanokba vagy ingatlan értékpapírokba vagy más beruházásokba történő befektetése, valamint a befektetési alapok és különleges alapok kezelése és az alapok befektetési jegyeinek értékesítése [...];
2. befektetési alap a kollektív befektetési tevékenység keretében beszerzett és a Finnországban és a 11. fejezetben hatályos rendelkezéseknek megfelelően befektetett eszközök, valamint az azokból eredő kötelezettségek [...]

8 E törvény 1. fejezete 2. §-a (1) bekezdésének 10. pontja szerint az „átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozás” olyan vállalkozás, amelyet egy Finn Köztársaságtól eltérő másik Európai Gazdasági Térséghez (EGT) tartozó valamely tagállamban engedélyeztek, amely tevékenységének tárgyát kollektív befektetések képezik (a gyakorlatban egy befektetési alap), és amely a székhelye szerinti állam jogszabályai alapján megfelel az ÁÉKBV-irányelv által támasztott követelményeknek.

9 Az 1992. december 30-i tuloverolaki (1535/1992) (a jövedelemadóról szóló törvény [1535/1992]; a továbbiakban: a jövedelemadóról szóló törvény) „Társaság” című 3. §-ának szövege:

„E törvény alkalmazásában társaság:

[...]

4. a részvénytársaságok, a szövetkezetek, a takarékpénztárak, a befektetési alapok, az egyetemek, a viszontbiztosítók, a gabonakészlet raktárak, a közhasznú és gazdasági egyesületek, az alapítványok, valamint az intézmények;

[...]

10 A jövedelemadóról szóló törvénynek „A jövedelemadó alól mentes társaságok” című 20. §-a első bekezdésének 2. pontjában adómentességet biztosít a befektetési alapok számára a jövedelemadó alól.

11 E törvénynek „A tőkejövedelmek” című 32. §-a kimondja:

„Adóköteles tőkejövedelemnek minősül – a következő részletes rendelkezések szerint – a vagyon hozama, a vagyon átengedéséből származó nyereség és más olyan jövedelem, amelynek

esetében megállapítható, hogy vagyon alapján halmozódott fel. T?kejövedelemnek min?sül többek között a kamatjövedelem, a 33a–33d. § rendelkezései szerint az osztalékjövedelem, a bérleti díjból származó jövedelem, a nyereségrészesedés, az életbiztosításból származó hozam, az erd?gazdálkodásból származó t?kejövedelem, a földb?l származó jövedelem és az értékesítésb?l származó nyereség. T?kejövedelemnek min?sül a vállalkozás kifizetett jövedelemének, a konzorcium tagja jövedelemrészesedésének, valamint a rénszarvastartásból származó jövedelem t?kejövedelem része.”

12 E törvénynek „A t?zsdén jegyzett társaság által fizetett osztalék” címet visel? 33a. §?a a következ?képpen rendelkezik:

„A t?zsdén jegyzett társaság által fizetett osztalék 85%?a t?kejövedelemnek, míg 15%?a nem adóköteles jövedelemnek min?sül.

T?zsdén jegyzett társaságtól származó osztaléknak min?sül az olyan társaságtól származó osztalék, amelynek részvényei az osztalék felosztásáról való határozathozatal id?pontjában a társaság tulajdonában állnak:

1. a laki kaupankäynnistä rahoitusvälineillä (748/2012) (a pénzügyi eszközök forgalmazásáról szóló törvény [748/2012]) értelmében szabályozott piacon való kereskedés;
2. az [EGT] hatókörén kívül közjogi hatóság által szabályozott és felügyelt másik piacon történ? kereskedés; vagy
3. a ([748/2012]) törvény szerinti multilaterális kereskedési platformról folytatott tárgyalás, feltéve hogy a részvényt a társaság kérésére vagy annak jóváhagyásával tárgyalták meg.

Vagyonnak valamely t?zsdén jegyzett társaság általi, az asakeyhtiölaki (624/2006) (a részvénytársaságokról szóló törvény [624/2006]) 13. fejezete 1. §?ának (1) bekezdése szerinti felosztása, amely vagyon rendelkezésre álló saját?ke?tartalékból származik, osztaléknak min?sül, és az e § rendelkezéseinek hatálya alá tartozik.”

13 A jövedelemadóról szóló törvénynek „A t?zsdén nem jegyzett társaság által fizetett osztalék” címet visel? 33b. §?a a következ?képpen rendelkezik:

„A t?zsdén nem jegyzett társaság által fizetett osztalék 25%?a adóköteles t?kejövedelemnek, míg 75%?a nem adóköteles jövedelemnek min?sül az éves jövedelem birtokolt részesedés adóévben képviselt matematikai értéke alapján kiszámított 8%?ának megfelel? összegig azzal, hogy a szóban forgó értéket a laki varojen arvostamisesta verotuksessa (1142/2005) (a vagyon adózás szempontjából történ? értékelésér?l szóló törvény [1142/2005]) határozza meg. Amennyiben az adóalany által kapott osztalék összege meghaladja az 150 000 eurót, az osztalék 85%?a t?kejövedelemnek, míg 15%?a nem adóköteles jövedelemnek min?sül.

Az els? bekezdés szerinti éves jövedelmet meghaladó rész tekintetében az osztalék 75%?a nem önálló tevékenységb?l származó jövedelemnek, 25%?a pedig nem adóköteles jövedelemnek min?sül.

Az e törvényben az osztalék adóztatására vonatkozó egyéb rendelkezések sérelme nélkül az osztalék akkor minősül nem önálló tevékenységből származó jövedelemnek, ha a létesítő okirat valamely cikke, a közgyűlés határozata, részvényesi megállapodás vagy más megállapodás értelmében az osztalék kifizetése az osztalékra jogosult vagy az érdekközösségéhez tartozó személy munkavégzés révén történő hozzájárulásának ellentételezése. Az osztalék a szóban forgó munkát nyújtó személy jövedelme.

[...]

A (624/2006) törvény 13. fejezete 1. §-ának (1) bekezdése értelmében vett, a rendelkezésre álló sajáttevékenységből származó vagyonnak a tőzsdén nem jegyzett társaság általi kiosztását osztaléknak kell tekinteni, és az a jelen § rendelkezéseinek hatálya alá tartozik [...]

14 A jövedelemadóról szóló törvény „Külföldi jogalany által kifizetett osztalék” címet viselő 33c. §-a kimondja:

„A külföldi jogalanytól kapott osztalék e törvény 33a. és 33b. §-a szerint adóköteles jövedelemnek minősül, amennyiben e jogalany [...] [a 2014. július 8-ai 2014/86/EU tanácsi irányelvvel (HL 2014. L 219., 40. o.)] módosított, a különböző tagállamok anyai és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló, 2011. november 30-ai 2011/96/EU tanácsi irányelv (HL 2011. L 345., 8. o.)] 2. cikke értelmében vett társaságnak minősül.

Az (1) bekezdésben megjelöltől eltérő más külföldi jogalanytól kapott osztalék a 33a. és 33b. § rendelkezései szerint adóköteles jövedelemnek minősül, amennyiben a jogalany választási lehetőség és mentesség nélkül köteles a bevétele után, amelyből az osztalékot kifizették, legalább 10%-os adót fizetni és:

1. a jogalany székhelye az EGT-hez tartozó valamely állam adózási jogszabályai szerint ebben az államban van, és a jogalany székhelye valamely, a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény szerint nem az EGT-n kívüli államban van; vagy
2. a társaság székhelye szerinti állam és Finn Köztársaság között az adóévben a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény van érvényben, amely alkalmazandó a jogalany által kifizetett osztalékra.

Az első és második bekezdésben megjelöltől eltérő külföldi jogalanytól kapott osztalék teljes mértékben nem önálló tevékenységből származó jövedelemnek minősül.

[...]

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

15 E Finnországban lakóhellyel rendelkező természetes személy, aki az ÁÉKBV-irányelv 1. cikkének (3) bekezdése értelmében vett „társasági jog alapján (befektetési társaságként)” ÁÉKBV-nak minősül, a luxemburgi jog hatálya alá tartozó valamely SICAV egyik alapjába eszközölt befektetést. E befektetései úgynevezett nyereségrészesedésekre vonatkoznak, amelyek esetében e SICAV évente felosztotta a befektetőknek az elért hozamot.

16 2017. június 20-án E kérte a központi adójogi bizottságot, hogy előzetesen határozzon azon hozam adójogi kezeléséről, amelyet a szóban forgó luxemburgi jog hatálya alá tartozó e SICAV fog számára felosztani.

17 E kérelemben E azt állította, hogy a luxemburgi jog hatálya alá tartozó SICAV-ot a finn jog

hatálya alá tartozó befektetési alaphoz, vagyis az ÁÉKBV-irányelv 1. cikkének (3) bekezdése értelmében vett „kötelmi jog alapján (alapkezelő társaság által kezelt közös alapokként)” alapított ÁÉKBV-vel azonosnak kell tekinteni. Álláspontja szerint az ilyen SICAV által felosztott hozam ugyanúgy – azaz a jövedelemadóról szóló törvény 32. §-a alapján mint tőkejövedelem – adózik, mint a finn jog szerinti befektetési alapok által felosztott jövedelem. E tekintetben E különösen hangsúlyozta, hogy a szóban forgó luxemburgi jog szerinti SICAV a finn jog szerinti befektetési alapokéhoz hasonló tevékenységet folytatott, és hogy e SICAV kezelése megfelel ezen alapok kezelésének.

18 2017. november 10-i jogerős elzeteres állásfoglalásában a központi adójogi bizottság megállapította, hogy a nemzeti ítélkezési gyakorlat értelmében a más tagállamban letelepedett gazdasági szereplőtől származó jövedelem finnországi jövedelemadójáról való határozathozatal érdekében figyelembe kell venni a gazdasági szereplő hasonló finn gazdasági szereplőkhöz viszonyított funkcionális és jogi jellemzőit.

19 A központi adójogi bizottság úgy ítélte meg, hogy a SICAV rendelkezik a finn befektetési alap funkcionális jellemzőivel, azonban hasonló funkcionális jellemzők megfigyelhetők például a részvénytársaság formájában végzett kollektív befektetések esetében is. A központi adójogi bizottság úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó luxemburgi jog szerinti SICAV, különösen jogi formája miatt, objektíve egy befektetési tevékenységet végző finn részvénytársasághoz hasonlítható.

20 E bizottság szerint az e SICAV által kifizetett hozamot tehát osztaléknak kell tekinteni, és a jövedelemadóról szóló törvény 33c. §-ának (3) bekezdése szerinti, nem önálló tevékenységtől származó jövedelemként kell adóztatni.

21 E a központi adójogi bizottság határozatának megsemmisítése iránti keresetet indított a Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Finnország) előtt. E bíróság előtt E azt állítja, hogy a szóban forgó luxemburgi jog szerinti SICAV által kifizetett hozam adóztatása nem önálló tevékenységtől származó jövedelemként az említett 33c. §-a (3) bekezdésének megfelelően súlyosabb, mint a finn jog szerinti befektetési alap által kifizetett hozam tőkejövedelemként történő adóztatása, következésképpen ellentétes az EUMSZ 63. cikkben biztosított szabad tőkemozgással.

22 A kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy az önálló tevékenységtől származó jövedelem után fizetendő jövedelemadó több mint 50%-ot is elérhet, míg a tőkejövedelmek esetében ez az adó csak 30%-ot vagy 34%-ot tesz ki, ha az adóztatandó összeg meghaladja a 30 000 eurót. Hozzáteszi, hogy a szóban forgó hozamból álló jövedelem jövedelemadó-törvény értelmében vett jellegének meghatározása érdekében el kell döntenie, hogy mely finn jogalanyt kell az említett SICAV-vel azonos módon kezelni, vizsgálva, hogy az olyan jogalany jogi formáján alapuló értelmezés, mint amilyen a központi adójogi bizottságé, nem ellentétes az EUMSZ 63. és EUMSZ 65. cikkel, és különösen azt a kérdést veti fel, hogy az ÁÉKBV-irányelvnek megfelelően alapított különböző jogi formájú ÁÉKBV-eket hasonlóknak kell-e tekinteni a befektetők által kapott hozam tekintetében.

23 E körülmények között a Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és elzeteres döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 63. és EUMSZ 65. cikket, hogy azokkal ellentétes [a nemzeti rendelkezések] olyan [...] értelmezés[e], amely szerint az a jövedelem, amelyet valamely, Finnországban lakóhellyel rendelkező természetes személy egy másik uniós tagállamban letelepedett, a társasági jog alapján alapított, a[z ÁÉKBV-irányelv] értelmében vett [ÁÉKBV-től]

[...] kap, a jövedelmek adóztatása során azért nem feleltethető meg az ugyanezen irányelv értelmében vett, a kötetmi jog alapján alapított finn befektetési alaptól [...] kapott jövedelemnek, mivel a másik tagállamban található ÁÉKBV jogi formája nem felel meg a nemzeti befektetési alap jogi szerkezetének?”

Az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdés?

24 Kérdésével a kérdést elterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az EUMSZ 63. és EUMSZ 65. cikket úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan tagállami adójogi gyakorlat, amely szerint az e tagállamban lakóhellyel rendelkező természetes személy jövedelemadója szempontjából a más tagállamban székhellyel rendelkező, a társasági jog alapján alapított ÁÉKBV-k által fizetett jövedelem nem azonos az első tagállamban székhellyel rendelkező ÁÉKBV-k által fizetett jövedelemmel, mivel ez utóbbiak nem ugyanazon jogi formával rendelkeznek.

25 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata alapján a tagállamok közvetlen adóztatási hatáskörüket kötelesek az uniós jog és különösen az EUM-Szerződés által biztosított alapvető szabadságok tiszteletben tartásával gyakorolni (lásd ebben az értelemben: 2019. június 18-ai Ausztria kontra Németország ítélet, C-591/17, EU:C:2016:504, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

26 Az EUMSZ 63. cikk (1) bekezdése általánosan tiltja a tagállamok közötti tőke mozgásra vonatkozó korlátozásokat (2020. szeptember 16-ai Romenergo és Aris Capital ítélet, C-339/19, EU:C:2015:709, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az e rendelkezésben tiltott, tőke mozgást korlátozó intézkedések azon intézkedéseket foglalják magukban, amelyek alkalmasak arra, hogy eltántorítsák a külföldi illetőségeket attól, hogy valamely tagállamban beruházásokat hajtsanak végre, illetve az említett tagállam illetőségével rendelkezőket attól, hogy más tagállamokban hajtsanak végre beruházásokat (2020. április 30-ai Sociétés Générales ítélet, C-565/18, EU:C:2020:318, 22. pont).

27 Különösen az olyan eltérő bánásmód, amely egy másik tagállamban illetőséggel rendelkező személy jövedelmét az első tagállamból származó jövedelmek bánásmódjához képest kevésbé kedvező bánásmódban részesíti, visszatarthatja az ilyen belföldi illetőséget személyt attól, hogy tőkéjét egy másik tagállamba fektesse be (lásd ebben az értelemben: 2011. február 10-ai Haribo Lakritzen Hans Riegel és Österreichische Salinen ítélet, C-436/08 és C-437/08, EU:C:2011:61, 80. pont; 2016. november 24-ai SECIL ítélet, C-464/14, EU:C:2016:896, 50. pont; 2018. szeptember 20-ai EV ítélet, C-685/16, EU:C:2018:743, 63. pont).

28 Emellett az EUMSZ 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében az EUMSZ 63. cikk ugyanakkor nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy alkalmazzák adójoguk azon vonatkozó rendelkezéseit, amelyek különbséget tesznek azon adózók között, akik lakóhelyük vagy tőkebefektetésük helye alapján nincsenek ugyanolyan helyzetben.

29 E rendelkezést mint a t?ke szabad mozgásának alapelvét?l való eltérést szigorúan kell értelmezni. Következésképpen e rendelkezés nem értelmezhet? úgy, hogy minden olyan adójogi szabályozás, amely az adózók között a lakóhelyük vagy a t?kebefektetésük állama alapján különbséget tesz, automatikusan összeegyeztethet? az EUM?Szerz?déssel. Ugyanis magát az EUMSZ 65. cikk (1) bekezdésének a) pontjában foglalt eltérést korlátozza az EUMSZ 65. cikk (3) bekezdése, amely szerint az e cikk (1) bekezdésében említett nemzeti intézkedések „nem szolgálhatnak az [EUMSZ] 63. cikkben meghatározott szabad t?kemozgásra és fizetési m?veletekre vonatkozó önkényes megkülönböztetés vagy rejtett korlátozás eszközéül” (2018. június 21?i Fidelity Funds és társai ítélet, C?480/16, EU:C:2018:480, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

30 A Bíróság továbbá kimondta, hogy az EUMSZ 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja által engedélyezett eltér? bánásmódot ily módon meg kell különböztetni az EUMSZ 65. cikk (3) bekezdésében tiltott hátrányos megkülönböztetést?l. Márpedig ahhoz, hogy a nemzeti adójogi szabályozást összeegyeztethet?nek lehessen tekinteni a Szerz?désnek a t?ke szabad mozgására vonatkozó rendelkezéseivel, az szükséges, hogy az általa el?írt eltér? bánásmód objektíve össze nem hasonlítható helyzetekre vonatkozzon, vagy közérdeken alapuló nyomós indok alapján igazolható legyen (2020. április 30?i Soci?té G?n?rale ítélet, C?565/18, EU:C:2018:318, 24. pont).

31 El?sz?r tehát az eltér? bánásmód fennállását, majd a helyzetek esetleges összehasonlíthatóságát, és adott esetben az eltér? bánásmód igazolásának lehet?ségét kell megvizsgálni.

Az eltér? bánásmód fennállásáról

32 Az el?zetes döntéshozatalra utaló határozatból kit?nik, hogy az el?zetes döntéshozatalra el?terjesztett kérdés egy olyan jogvita keretében merült fel, amely egy luxemburgi jog szerinti SICAV, vagyis az ÁÉKBV?írányelv értelmében a társasági jog alapján létesített ÁÉKBV által E?nek fizetett j?vedelem adóztatására vonatkozik. Márpedig Finnországban az ÁÉKBV?írányelv hatálya alá tartozó ÁÉKBV?ket a kötelmi jog alapján, nem pedig a társasági jog alapján létesítik.

33 E úgy véli, hogy a SICAV által fizetett j?vedelmet a finn jog szerinti, a kötelmi jog alapján létesített ÁÉKBV j?vedelmének kell tekinteni. Ezzel szemben a központi adójogi bizottság úgy véli, hogy mivel a SICAV, társasági jog alapján létesített ÁÉKBV, egy finnországi székhely? részvénytársasághoz hasonlít, az általa kifizetett j?vedelmet az ilyen társaságok által fizetett osztalékként kell kezelni.

34 El?sz?r is meg kell tehát vizsgálni, hogy a szóban forgó luxemburgi jog szerinti SICAV által fizetett j?vedelemnek a finn jog alá tartozó ÁÉKBV által fizetett j?vedelemt?l eltér? bánásmódban történ? részesítése révén ez az els? j?vedelem kedvez?tlenebb adójogi bánásmódban részesül?e.

35 A j?vedelemadóról szóló törvény 32. §?a szerint t?kej?vedelemnek min?sül a vagyon hozama, a vagyon átengedéséb?l származó nyereség és más olyan j?vedelem, amelynek esetében megállapítható, hogy vagyon alapján halmozódott fel. A t?kej?vedelmek finn jogalkotó által e 32. §?ban kifejezetten felsorolt példái között szerepelnek mind az ÁÉKBV?k által fizetett nyereségb?l való részesedés, mind pedig a részvénytársaságok által fizetett osztalék. Az el?zetes döntéshozatal iránti kérelemben szerepl? információk szerint a t?kej?vedelmet terhel? adó mértéke f?szabály szerint a j?vedelem 30 000 eurót meg nem haladó részére 30%, míg a j?vedelem 30 000 eurót meghaladó részére 34%.

36 Márpedig, bár a finn jog szerinti ÁÉKBV?k által felosztott nyereségrészesedések

t?kej?vedelemként a kedvezményezett szintj?n ad?znak, a luxemburgi jog szerinti SICAV ?ltal kifizetett j?vedelmeket a j?vedelemad?ról sz?l? törv?ny 33c. §?a értelm?ben vett, a Finn K?zt?rsas?gt?l eltér? ?llamban letelepedett jogalany ?ltal fizetett osztal?kk?nt kezelik, ?s a harmadik albekezd?s értelm?ben nem ?n?ll? tevékenys?gb?l sz?rmaz? j?vedelemként 50%?ot is elér? progresszív ad?m?rt?ket alkalmazva ad?ztatnak meg.

37 Az ilyen eltér? b?n?sm?d alkalmas arra, hogy a luxemburgi jog szerinti SICAV ?ltal kifizetett hozamot a finn jog alá tartoz? ?ÉKBV?k ?ltal kifizetett hozamhoz viszonyítva kedvez?tlenebb b?n?sm?dban részesítse.

38 M?szodszor meg kell ?llapítani, hogy az alap?gyben sz?ban forg? luxemburgi jog hat?ly alá tartoz? SICAV ?ltal E?nek kifizetett j?vedelemre vonatkoz? ad?jogi b?n?sm?d nem hasonlít a 2011/61 ir?nyelv 4. cikke (1) bekezd?sének a) pontja értelm?ben vett, az ?ÉKBV?ir?nyelv hat?lya alá nem tartoz? ?s részvényt?rsas?gi form?ban m?köd? alternatív befektetési alapok ?ltal fizetett j?vedelemre vonatkoz? ad?jogi b?n?sm?dhoz sem. Amint azt a finn kormány az el?terjesztett kérdésekre adott írásbeli válaszában pontosította, ilyen alapok a finn jog szerint hozhat?k létre.

39 A Bír?s?g rendelkez?sére ?ll? iratokból kit?nik, hogy a finnországi sz?khely? részvényt?rsas?gokból sz?rmaz? j?vedelmeket kétszeresen ad?ztatják, egyszer a t?rsas?g szintj?n, mint a t?rsas?gok j?vedelmeit, egyszer pedig a kedvezményezett szintj?n t?kej?vedelemként. A kett?s ad?ztatás hatásainak enyhítése érdekében a j?vedelemad?ról sz?l? törv?ny 33a. és 33b. §?ában el?írt intézkedések cs?kkentik a kedvezményezett szintj?n az ad?ztatást, külön?sen az?ltal, hogy a j?vedelmek egy részét mentesítik a t?kej?vedelem?adó alól.

40 E tekintetben a Bír?s?g ?ltal feltett kérdésekre adott válaszában a finn kormány kifejti, hogy ha egy részvényt?rsas?g a befektetési alapokhoz hasonl? jelleg? befektetési tevékenys?get végez, akkor nem ad?mentes, hanem f?szab?ly szerint t?rsas?giadó?k?teles, ?s az ?ltala felosztott hozamra az osztal?kok ad?ztatására vonatkoz? szab?lyok vonatkoznak, amelyek részleges kett?s ad?ztatáson alapulnak.

41 M?rpedig, amint az az el?zetes d?nt?shozatalra utal? hat?rozatból kit?nik, a luxemburgi jog szerinti SICAV esetében nem ez a helyzet. E hat?rozatból ugyanis kit?nik, hogy a központi ad?jogi bizotts?g szerint az ilyen SICAV a j?vedelemad?ról sz?l? törv?ny 33c. §?ának alkalmazása szempontjából olyan jogalanynak min?s?l, amelyre nem vonatkozik a m?dosított 2011/96 ir?nyelv, amely a Finn K?zt?rsas?gon kív?li EGT?tag?llamban rendelkezik lak?hellyel, amely a kett?s ad?ztatás elker?lésér?l sz?l? egyezmény hat?lya alá tartozik, ?s amely nem k?teles legal?bb 10%?os mérték? adót fizetni az elért j?vedelme után. Így a kett?s ad?ztatás mérsékl?sét célz? nemzeti szint? intézkedések nem alkalmazand?k az ?ltala kifizetett j?vedelmekre.

42 E kör?lmények között meg kell ?llapítani, hogy az alap?gyben sz?ban forg? luxemburgi jog szerinti SICAV ?ltal a finnországi illet?ség? kedvezményezettnek kifizetett j?vedelmek kedvez?tlenebb b?n?sm?dban részes?lnek, mint a részvényt?rsas?gok, valamint a finn jog szerinti, a k?telmi jog alapján létesített ?ÉKBV?k ?ltal kifizetett j?vedelmek.

43 Ez az eltér? b?n?sm?d alkalmas arra, hogy visszatartsa a finnországi lakosokat att?l, hogy a Finn K?zt?rsas?gon kív?li m?s tag?llamokban beruházásokat hajtsanak végre, ?s így korlátozza a t?ke szabad mozgását.

Az objektíve összehasonlítható helyzet fennállásáról

44 Amint az a jelen ítélet 29. és 30. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatból következik, az ilyen eltérő bánásmód csak akkor fogadható el, ha olyan helyzetekre vonatkozik, amelyek objektíve nem hasonlíthatók össze.

45 Meg kell állapítani, hogy az alapügyben szóban forgó luxemburgi jog szerinti SICAV és a finn jog szerinti ÁÉKBV az ÁÉKBV-irányelv értelmében két fajta ÁÉKBV-t jelent.

46 Amint az az ÁÉKBV-irányelv 1. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, ezek kizárólagos célja az átruházható értékpapírokba vagy a nyilvánosan bevont tőke átruházható értékpapírokba vagy más likvid pénzügyi eszközökbe történő befektetése, működésük a kockázatmegosztás elvének hatálya alá tartozik, és befektetési jegyeiket – a tulajdonosok kérésére – közvetlenül vagy közvetve e szervezetek eszközeik terhére vásárolják vagy váltják vissza.

47 Mindazonáltal, amint arra a főtanácsnok az indítványának 45. pontjában rámutatott, bizonyos helyzetek kereskedelmi jog szempontjából történő jogi minősítése nem szükségszerűen ültethető át adójogi szempontból. A finn kormányhoz hasonlóan meg kell tehát állapítani, hogy önmagában az a tény, hogy a belföldi és a külföldi illetőségű ÁÉKBV-k az ÁÉKBV-irányelv értelmében vett ÁÉKBV-k, nem meghatározó a szóban forgó helyzetek összehasonlíthatóságának megállapítása szempontjából.

48 Egyrészt ugyanis ezen irányelv nem harmonizálta az ÁÉKBV-kre és az általuk felosztott hozamra alkalmazandó adót. Különösen az említett irányelv (4) és (83) preambulumbekkezdéséből következik, hogy bár közös minimumszabályokat állapít meg az ÁÉKBV-k engedélyezése, felügyelete, szervezeti felépítése, tevékenysége, valamint az általuk kötelezően nyilvánosságra hozandó információk tekintetében, az irányelv nem sérti az adózásra vonatkozó nemzeti szabályokat.

49 Másrészt a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy annak vizsgálata során, hogy valamely határon átnyúló helyzet összehasonlítható-e valamely belső helyzettel, vagy sem, figyelembe kell venni a kérdéses nemzeti rendelkezések célját, valamint ez utóbbiak tárgyát és tartalmát, valamint hogy csak a szóban forgó szabályozás által megállapított releváns megkülönböztető kritériumokat kell figyelembe venni annak mérlegelése során, hogy az ilyen szabályozásból eredő eltérő bánásmód a helyzetek objektív eltérését tükrözi-e (2018. június 21-ii Fidelity Funds és társai ítélet, C-480/16, EU:C:2018:480, 50. és 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

50 E tekintetben a finn kormánynak a Bíróság kérdéseire adott írásbeli válaszából kitűnik – figyelemmel az elterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálatra is –, hogy a befektetési alapok tevékenysége adójogi kezelésének a finn adójogszabályokban elírt célja, hogy a befektető szintjén egyszeri adóztatást biztosítsanak. A természetes személyek által kapott osztalék adójogi bánásmódjára vonatkozó rendelkezések célja az, hogy a társaság jövedelme a részvényesei szintjén is adózzon, ugyanakkor elírja e jövedelem kettős adóztatásának enyhítését.

51 Márpedig e célkitűzések tekintetében úgy tűnik, hogy a luxemburgi jog szerinti SICAV helyzete objektíve összehasonlítható a finn jog alá tartozó ÁÉKBV helyzetével. Amint az a Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik, és figyelemmel az elterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálatra is, e két szervezet jövedelemadómentes, és az általuk kifizetett jövedelem kizárólag a kedvezményezettek szintjén adózik.

52 Kétségtelen, hogy a finn jog alá tartozó ÁÉKBV-től eltérően a luxemburgi jog szerinti SICAV-ot a társasági jog alapján létesítik, és mint ilyen, olyan részvénytársasághoz hasonlítható, amelynek kifizetett hozama a jövedelemadóról szóló törvény 33c. §a (3) bekezdésének

megfelelően adóköteles.

53 Mindazonáltal azt is meg kell állapítani, hogy – amint arra a jelen ítélet 35. pontja emlékeztet – a tőkejövedelemre vonatkozó, a jövedelemadóról szóló törvény 32. §-ában felsorolt példák között szerepel mind az ÁÉKBV-k által fizetett nyereségrészesedések, mind pedig a részvénytársaságok által kifizetett osztalékok. Következésképpen úgy tűnik, hogy a finn jogalkotó nem tette függvé az egyrészt a tőkejövedelmek, másrészt pedig a nem önálló tevékenységből származó jövedelmek közötti különbségtételt a felosztó szervezet jogi formájától, hanem éppen ellenkezőleg, úgy ítélte meg, hogy mind a kötelmi jog alapján létesített, mind pedig a társasági jog alapján létesített szervezetek által felosztott hozam tőkejövedelemnek minősül.

54 Ebből következik, hogy a luxemburgi jog szerinti SICAV társasági jogi formája nem hozza e szervezetet eltérő helyzetbe a finn jog szerinti, a kötelmi jog alapján létesített ÁÉKBV-khoz képest felosztott jövedelemmel kapcsolatos adójogi bánásmód tekintetében.

55 Ebből következik, hogy a kérdést elterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálat függvényében a luxemburgi jog alá tartozó SICAV és a finn jog alá tartozó ÁÉKBV által felosztott hozam közötti eltérő bánásmód objektíve összehasonlítható helyzetekre vonatkozik.

A közérdeken alapuló nyomós indok fennállásáról

56 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a tőke szabad mozgásának korlátozása csak akkor fogadható el, ha azt közérdeken alapuló nyomós indokok igazolják, és amennyiben a korlátozás alkalmas a szóban forgó cél megvalósítására, és nem haladja meg az e cél eléréséhez szükséges mértéket (lásd ebben az értelemben: 2019. február 26-ii X [Harmadik országban letelepedett közvetítő társaságok] ítélet, C-135/17, EU:C:2019:136, 70. pont; 2020. január 30-ii Köln-Aktienfonds Deka ítélet, C-156/17, EU:C:2020:51, 83. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

57 Márpedig a jelen ügyben elegendő megállapítani, hogy a finn kormány nem hivatkozott ilyen indokokra, mivel a kérdést elterjesztő bíróság sem hivatkozott arra.

58 A fenti megfontolások összességére tekintettel az elterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EUMSZ 63. és EUMSZ 65. cikket úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan tagállami adójogi gyakorlat, amely szerint az e tagállamban lakóhellyel rendelkező természetes személy jövedelemadója szempontjából a más tagállamban székhellyel rendelkező, a társasági jog alapján létesített ÁÉKBV által fizetett jövedelem nem azonos az előbbi tagállamban székhellyel rendelkező ÁÉKBV-k által fizetett jövedelemmel, mivel ez utóbbiak nem ugyanazon jogi formával rendelkeznek.

A költségekről

59 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést elterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

Az EUMSZ 63. és EUMSZ 65. cikket úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan tagállami adójogi gyakorlat, amely szerint az e tagállamban lakóhellyel rendelkező természetes személy jövedelemadója szempontjából a más tagállamban székhellyel rendelkező, a társasági jog alapján létesített átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozás (ÁÉKBV) által fizetett jövedelem nem azonos az előbbi tagállamban székhellyel rendelkező ÁÉKBV

?k által fizetett jövedelemmel, mivel ez utóbbiak nem ugyanazon jogi formával rendelkeznek.

Aláírások

* Az eljárás nyelve: finn.